

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita S. Lamberti Martyris, Episcopi Tvngrensis: Leodiensis Ciuitatis, & Ditionis Divi Tvtelaris

Roberti, Johannes

Leodii, 1633

Capvt XIX. Lambertvs à Pipino Iupiliam inuitatus, consuetam constantiam
obtinet.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44084

CAPVT XIX.

LAMBERTVS à Pipino Iupiliam inui-
tatus, consuetam constantiam obtinet.

SEDATO tantisper tumultu, re-
conditæ inimicitæ, vel sublata
videbantur, vel frigere: & de ultione
altum erat apud Pipinum silētium;
forsitan, quòd iure videbantur Lam-
bertini, iniuriam armis illatam, armis
repulisse.

Venerat per eos dies Pipinus Iu-
piliam, villam haud procul Legiâ,
lambente hinc Mosâ flumine, inde
oppanso monte, amœnissimam, cui
aduersâ in ripâ, obiacet Herstallum.
Huc Princeps, tamquam Regni ne-
gotia quædam tractaturus, cum alijs
Proceribus, LAMBERTVM euocat.

Ille, optimè sibi conscius, & DEO
fretus, aduolat intrepidus, vel de
omnibus rationem, si rogetur, red-
diturus: vel pro æquitate, si sic visum
numini, animam positurus. Excipi-
tur

*Iupiliam
Pipinus
LAM-
BER-
TVM
vocat.*

*Excipi-
tur cõ-
miter.*

tur à Principe, à pellice, cæterisque domesticis, vultu non modò pacato, sed iucundo etiam, hilarique: etsi dubitari non poterat, plerosq; iram conceptam dissimulare; simulare lætitiâ. Nihil horum Sanctum fallebat: sed suo instituto, inimicos pro amicis habens, omnibus eundem se, constanti animo, & ore exhibebat.

Alpâis talem hospitem in Aulâ videns, variè animo afficiebatur. Nouerat se tot flagitijs coopertam habere, & in eorum cœno adhuc volutari. Nouerat Episcopum aduersus talia obfirmatum: meritoque verebatur, ne, qui tantâ libertate Principem ipsum monuisset, sibi idem non parceret. At verò cum eum videret intra regis domus penetralia, tam humaniter cum omnibus versari, & colloqui, nonnullam spem concipiebat, fore, vt sedatiore iam in se animo esset: & , si non blandiretur, si pellicatum non probaret; at certè indignari desineret, & Principis
 animam

*Pellex
inter
metum,*

& spem.

animum ultra non exasperaret.

Ad prandium ut ventum est, quod primum poculum Pipino allatum, Episcopo tradi iubet, ut ex eius potius manu, & sacerdotali consecratione lustratum, acciperet. LAMBERTVS Principis expectationem tali in re non fallendam ratus, & poculum accepit, & illi post lustrationem, porrexit.

LAMB.
primum
poculum
a Prin-
cipe ac-
cipit, &
reddit.

Tum verò maiorem in spem erigi & pellex, & Proceres, ac sperare, sibi quoque id favoris à tam benigno Antistite non negandum. Itaque dum singuli ambitiosè poculum ex sacrâ manu captant: ausa etiam Alpais suam extendere, ut alijs tantum bonum præriperet. Hic LAMBERTVS, hæcenus agnus visus, repente apparuit Leo: & ad Principem conuersus, grauiter questus est, tantâ audaciâ esse mulierculam, ut manu omni turpitudine inquinatâ, sacram Episcopi manû tentaret contingere: eoque facto, eius communionem

Alpais
idem
ambit:

Episco-
pus de
impudē-
tiâ que-
stus.

impu-

voti ir-
ritâ re-
linquit.

EMMA

EMMA

EMMA

EMMA

Quidam
constan-
tino lau-
dant:

Pipini
dubium
animus:

at Al-
paidis,
furens.

impudenter ab invito extorqueret. Et cum dicto à mensâ surgit, & domo ipsâ concitus egreditur: obstupescensque qui aderant, rarò visam in præfule constantiam, & inuictam animi firmitatem.

Non decrant, qui factum laudarent: neque Pipinus ipse, in quo Christianæ abhuc pietatis semina latebant, palam improbare ausus; dubitantibus interim plerisque, quid animo reconderet. At Alpais, etsi se turpiter dehonestatam publicè videbat, amorum tamen Principis securâ, aliâ LAMBERTVM arte vincere aggreditur.

Principis accitu, vesperi rediturus expectabatur. Obtinet illa à suo concubino, illi vt omnino vetet, ne in salutatâ coniuge suâ discedere audeat. Hoc enim nomine tam honesto turpissimum adulterium prætexebat. Exarsit ad hoc mandatum constantissimus Sacerdos: &, Absit, inquit, ð Princeps, absit à me tantum facinus.

facinus. Scio, me in meliore Scholâ in-
 stitutum, & memorem præceptorum
 optimi Magistri, cuius illud scriptum,
 animo meo altissimè insculptum, stilo
 planè adamantio. NE COMISCIBAMI-
 NI FORNICARIIS: & alterius: QUI
 DICIT ILLI AVE, COMMUNICAT O-
 PERIBVS EIVS MALIGNIS. Egone, ut
 communicem? Ab! nunquam, nunquam.
 Tibi eadem mentem velim, ô Princeps:
 neque aliud quidquã cordi meo agrius
 est, quàm quod te eius amoribus video
 irretitum. Quibus nî te extricas, malè
 metuo, ne, cum minimè expectes, illius
 ultionem experire, qui Acuet duram
 iram in lanceam; & pugnabit pro eo
 Orbis terrarum contra insensatos.
 Ab! caue, caue; & potius cum eo, &
 pro eo pugna contra insensatam istam,
 ut, si sperari potest, discat sensum, &
 sapientiam. Et, si minus, tu certè eius in-
 sania ultra particeps nê sis. Tantum
 effatus, inde se proripuit concitus,
 ultra nec adulterum, nec adulteram
 conspecturus.

LAMB.
 in sententia
 con-
 stans,
 Princi-
 pè hor-
 tatur, &
 addit
 minas.